

BỐ TÔI - NGƯỜI LÍNH TRONG TRÁI TIM MỘT HỌC SINH

Tháng Mười Hai lại về trong cái lạnh dịu nhẹ của mùa đông, mang theo không khí trang nghiêm và niềm tự hào khi cả nước hướng về Ngày thành lập Quân đội Nhân dân Việt Nam 22/12. Đây là dịp để mỗi người dân Việt Nam bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc tới những người lính đã và đang âm thầm cống hiến vì độc lập, tự do và bình yên của Tổ quốc. Trong không khí thiêng liêng ấy, em xin được gửi tới thầy cô và các bạn một bản tin đặc biệt về một người rất đỗi gần gũi với em - bố của em, một người bố bình dị nhưng cũng là chú bộ đội đang ngày ngày làm nhiệm vụ vì đất nước.

Đối với em, bố không chỉ là trụ cột của gia đình mà còn là tấm gương về ý chí, kỷ luật và tinh thần trách nhiệm. Bố em hiện đang công tác trong quân đội. Công việc của bố gắn liền với môi trường nghiêm túc, kỷ luật cao và đòi hỏi sự sẵn sàng nhận nhiệm vụ bất cứ lúc nào. Dù công việc có nhiều vất vả, bố vẫn luôn giữ thái độ điềm tĩnh, tận tụy và hết lòng vì nhiệm vụ chung.



Mỗi buổi sáng, khi em còn đang chuẩn bị sách vở đến trường, bố đã chỉnh tề trong bộ quân phục màu xanh. Tác phong nhanh nhẹn, ánh mắt nghiêm nghị nhưng ấm áp, khiến em luôn cảm thấy vừa thân thương, vừa kính trọng. Bộ quân phục ấy đối với em không chỉ là trang phục làm việc mà còn là biểu tượng của danh dự, của trách nhiệm và của lòng trung thành với Tổ quốc mà bố đang mang theo mỗi ngày.

Ở đơn vị, bố em là một quân nhân gương mẫu, luôn chấp hành nghiêm điều lệnh, kỷ luật quân đội và hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ được giao. Bố ít khi kể chi tiết về công việc của mình, nhưng qua những câu chuyện ngắn, em hiểu rằng công việc ấy không hề đơn giản. Có những ngày bố phải trực dài, có những đợt huấn luyện vất vả, có khi bố phải đi công tác xa nhà trong thời gian dài mà không thể hẹn trước ngày trở về. Dầu vậy, bố chưa bao giờ than phiền hay tỏ ra mệt mỏi trước gia đình. Với bố, được phục vụ trong quân đội là niềm vinh dự lớn lao. Là con của bộ đội, em sớm quen với việc bố không có mặt trong nhiều dịp quan trọng. Có những bữa cơm gia đình thiếu vắng bố, có những ngày lễ, ngày sinh nhật em chỉ có thể nghe giọng bố qua điện thoại. Những lúc ấy, em rất nhớ bố. Em nhớ dáng bố ngồi bên bàn học nhắc em làm bài, nhớ những buổi tối cả nhà quây quần bên nhau. Nhưng em cũng hiểu rằng, sự vắng mặt của bố là để đổi lấy sự bình yên cho nhiều gia đình khác. Chính điều đó khiến em học cách chấp nhận, cảm thông

và tự hào về bố nhiều hơn.

Dù bận rộn với công việc, bố vẫn luôn dành cho em sự quan tâm sâu sắc. Mỗi lần có thời gian ở nhà, bố lại hỏi han việc học tập của em, dạy em cách sống ngay thẳng, trung thực và có trách nhiệm. Bố thường nhắc em rằng: “Muốn làm người tốt thì trước hết phải biết cố gắng và kỷ luật với bản thân”. Những lời dạy ấy tuy giản dị nhưng đã theo em trong từng bài học, từng việc làm hằng ngày. Những buổi tối hiếm hoi được ở bên bố là khoảng thời gian em trân trọng nhất. Bố kể cho em nghe về đồng đội - những người anh, người chú luôn sát cánh bên nhau trong công việc, sẵn sàng giúp đỡ nhau khi khó khăn. Qua những câu chuyện ấy, em hiểu thêm về tình đồng chí, đồng đội thiêng liêng của người lính. Em nhận ra rằng, phía sau mỗi nhiệm vụ hoàn thành là sự đoàn kết, là tinh thần trách nhiệm và là những hy sinh thầm lặng mà không phải ai cũng nhìn thấy. Hình ảnh khiến em xúc động và tự hào nhất là khi được nhìn thấy bố trong những buổi lễ của đơn vị. Giữa hàng quân ngay ngắn, bố đứng nghiêm, ánh mắt hướng về lá cờ Tổ quốc đang tung bay trong gió. Giây phút ấy, tim em như lắng lại. Em cảm nhận rất rõ niềm tự hào dâng trào trong lòng. Em tự hào vì bố là bộ đội, tự hào vì bố đang góp một phần công sức nhỏ bé nhưng vô cùng ý nghĩa vào sự nghiệp xây dựng và bảo vệ đất nước.

Nhân ngày 22/12, khi được học về truyền thống vẻ vang của Quân đội Nhân dân Việt Nam, em càng thấm thía hơn giá trị của hòa bình hôm nay. Để có được cuộc sống yên bình, hạnh phúc, biết bao thế hệ bộ đội đã hy sinh tuổi trẻ, mồ hôi và cả xương máu của mình. Bố em - chú bộ đội bình dị giữa hàng ngàn, hàng vạn chú bộ đội khác cũng đang tiếp nối truyền thống cao đẹp ấy bằng sự tận tụy và tinh thần trách nhiệm trong từng công việc hằng ngày. Có thể bố không xuất hiện trên những trang báo lớn, không được nhiều người biết đến, nhưng với em, bố là người hùng trong trái tim. Bố dạy em rằng lòng yêu nước không phải là những điều xa vời mà bắt đầu từ việc làm tốt nhiệm vụ của mình, sống có trách nhiệm với gia đình và xã hội. Chính sự nghiêm túc, bền bỉ của bố đã giúp em hiểu sâu sắc hơn ý nghĩa của hai chữ “cống hiến”. Mỗi khi gặp khó khăn trong học tập hay cuộc sống, em lại nghĩ đến bố. Em nghĩ đến những ngày bố làm việc vất vả nơi đơn vị, nghĩ đến tinh thần kiên trì và không bỏ cuộc của bố. Điều đó tiếp thêm cho em động lực để cố gắng hơn, để không nản lòng trước thử thách. Em tự nhủ rằng, chỉ khi chăm ngoan, học giỏi và sống tốt, em mới xứng đáng là con của một người bộ đội.

Trong không khí trang nghiêm của ngày 22/12, em xin được gửi lời tri ân sâu sắc tới bố và tới tất cả các cô chú bộ đội đang ngày đêm công tác trên mọi miền Tổ quốc. Em kính chúc bố luôn mạnh khỏe, vững vàng nơi đơn vị, hoàn

thành tốt mọi nhiệm vụ được giao và luôn giữ trọn phẩm chất cao đẹp. Đối với riêng em, bố không chỉ là người che chở, dạy dỗ em mà bố còn là tấm gương sáng để em học tập và noi theo. Em hứa sẽ cố gắng học tập thật tốt, rèn luyện đạo đức, sống có ích cho xã hội. Đó chính là món quà ý nghĩa nhất mà em muốn dành tặng bố nhân ngày 22/12 - ngày hội lớn của những người lính mang trong tim tình yêu Tổ quốc và trách nhiệm cao cả.

Người viết

Phạm Ngọc Anh - Học sinh lớp 5A8
Trường TH Long Biên